

9.8.2009

Ovatko ”tilivälini” kunnossa, jos Herrani tulisi tänä yönä ?

Tämä ajatus nousi vahvasti sydämelleni, kun viime viikolla Herra vaikutti saarnata anteeksiantamuksesta eri tavoin kolmena iltana peräkkäin.

Oletko sinä - rakas lukija – koska viimeksi kysynyt itseltäsi tämän kysymyksen ?

Jospa tämä olisikin viimeinen ilta kun kallistat pääsi tyynyyn ja iankaikkinen matkasi alkaisi. Ovatko kaikki sinun asiasi kunnossa Jumalasi ja Herrasi Jeesuksen kanssa ? Ja vielä sen lisäksi – KAIKKIEN lähimmäistesi kanssa ?

Kun aloitimme Haminassa kokoussarjan pienessä Kitulan kylässä torstai-illalla 6.8.2009, niin eräs vieraileva puhuja muistutti elämän katoavaisuudesta ja kuinka tärkeätä on pitää tilivälit kunnossa Jumalan ja ihmisten kanssa. Hän muistutti, että vuoden sisällä, viime vuoden samaisesta kokoussarjasta tämän päivän kokoukseen tultaessa, on tapahtunut ainakin kolmen silloisen läsnäolijan poislähtö. Hän kertoi näiden kovasti myös koskettaneen ja puhutelleen itseään ja siksi myös aralla paikalla oli julistaessaan nyt Jumalan Pyhää Sanaa kuulijoille. Tietoisena siitä, että läsnäolijoista kenenkä tahansa kohdalla saattaisi olla viimeinen ilta kysymyksessä, jos Jumala olisi näin aikakirjoihinsa sen säätänyt ja siksi pyrki tuomaan evankeliumin sanoman jokaiselle tarjolle, ettei kukaan kulkisi ohi Jumalan armon tänään. Kuten Raamattu todistaa 2 Kor 6:2 *”Sillä hän sanoo: ”Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut”. Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä. ”*

Tämä on tärkeätä muistaa, että mekin veljet ja sisaret pitäisimme tarjolla elämän Sanaa aina kun kohtaamme lähimmäisiämme arkisessa elämässämme. Mutta myös muistutuksena itsellemme, että tarkkailisimme vaellustamme, josko meidän Herramme tulisikin minun kohdallani jo tänään.

Jo matkaan lähtiessä koin Jumalan Pyhyttä ja pelokkuuttakin Hänen edessään mennä julistamaan Jumalan Sanaa Haminaan ensi kertaa. Tunsin, että tämä matka on jotenkin toisenlainen kuin monet aikaisemmat.

Herra laskikin ihmeellisesti jokaiseen kokoukseen saman aiheen: Anteeksiantamisen. Se on todella harvinaista, sillä aina yleensä Herra on antanut jokaiseen kokoukseen oman ja toisistaan erilaisen aiheen ja sanoman. Nyt oli kuitenkin toisin ja sitä kovasti arkana Herran edessä ihmettelin. Mutta tein sen, minkä koin saaneeni Jumalalta, koska tahdon olla Hänelle kuuliainen.

Tässä muutamia ajatuksia siitä myös sinulle luettavaksi, mitä sain noina iltoina kokea puhuttavaksi läsnäolijoille.

Raamattu kertoo Johanneksen evankeliumin 13 luvussa 1 jakeessa: *”Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi hetkensä tulleen, että hän oli siirtyvä tästä maailmasta Isän tykö, niin hän, joka oli rakastanut omiansa, jotka maailmassa olivat, osoitti heille rakkautta loppuun asti.”*

Siitä eteenpäin kerrotaan, kuinka Jeesus pesi opetuslastensa jalat viimeisellä ateriallaan ennenkuin meni ristiinnaulittavaksi ja kuoli meidän syntiemme tähden. Tässä sanotaan, että Jeesus *”osoitti heille rakkautta loppuun asti.”* Jeesus tuli palvelemaan ei palveltavaksi – ja tässäkin Hän osoitti rakkauttaan pesemällä opetuslastensa jalat, jona Juudas Iskariotin, joka oli Hänet kavaltava.

Ja tämän hän teki sen tähden, että mekin pesisimme toistemme jalat, kuten Hän sanoi Joh 13:15 *”Sillä minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt.”*

Mutta olemmeko me ”pesseet toistemme jalkoja” ?

Tällä tahdon kysyä, että olemmeko me huolehtineet toisistamme, valvoneet ei vain omaa vaellustamme vaan myös toisten vaellusta. Olemmeko auttaneet lähimmäisiämme, hoivanneet heikkouksaisia, tehneet laupeutta ja olleet Kristuksen kaltaisina hoitaen arvollisina sitä kutsua, minkä Hän on meille antanut ? Olemmeko ojentaneet rakkaudessa veljiämme ja sisariamme, jos olemme nähneet heidän kulkevan väärällä tiellä ja rukoilleet heidän puolestaan, että Herra saisi auttaa heitä ?

Vai olemmeko me enemmän asettaneet kompastuskiviä toisten eteen tai lianneet ja saastuttaneet toisten jalkoja ja vaellusta tuomitsemalla tai arvostelemalla heitä, osallistamalla pahoihin puheisiin, juoruihin, panetteluihin, katkeruuteen ja anteeksiantamattomuuteen ?

Paavali varoitti Timoteusta juuri tästä, kun hän kirjoitti 2 Tim 2:16-17 jakeissa : *”Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjästä puheista, sillä niiden puhujat menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa, ja heidän puheensa jäytää ympäristöään niinkuin syöpä...”*

ja lisäsi siihen vielä 18 jakeessa: *”...ja he turmelevat useiden uskon.”*

Kuinka paljon saammekaan kuulla epäpyhiä ja tyhjiä puheita, jotka eivät kirkasta Kristusta vaan todellakin päinvastoin saastuttavat ja jäytävät ympäristöään syövän tavoin ehkä lopulta turmellen jopa jonkun lähimmäisen uskonkin.

Jeesushan opetti meitä rakastamaan toinen toisiamme ja antamaan anteeksi, jos kenellä on edes moitetta toista kohtaan, niinkuin Paavalikin Kolossan seurakunnalle kirjoitti Kol 3:13 : *”kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa.”*

Entäpä miltä sinusta kuulostaa Raamatun kohta Jeesuksen veljen Jaakobin sanoin 5:9 *” Älkää huokailko, veljet, toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi; katso, tuomari seisoo ovella. ” !*

Kuinka monta kertaa olet edes huokaillut veljeäsi tai sisartasi vastaan ?

Eikö tämä laitakin tutkimaan sydäntämme, kuinka paha ja saastainen se on. Siksipä Jumalan Sana kehoittaakin meitä varjelemaan sydäntämme ja suutamme. Sananl 4:23-24 : *”Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee. Poista itsestäsi suun kavaluus, ja karkoita luotasi huulten vääräys.”*

Ja Jeesus itse sanoi opetuslapsilleen, kuinka paha meidän sydämemme on : Mark 7:20-22 *”Ja hän sanoi: ”Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen. Sillä sisästä, ihmisten sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys,petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys.”*

Näin me tulemme syyllisiksi Jumalan Pyhän Sanan edessä kaikki, jos aralla tunnolla rehellisesti tutkimme itseämme ja ennenkaikkea annamme Pyhän Hengen tutkia sydäntämme ja annamme Hänen osoittaa synnin meissä todeksi. Itse ainakin olen saanut tehdä viime viikkojen aikana parannusta näissä alueissa. Herra otti minut kiinni turhista ajatuksista ja huokauksista veljiä kohtaan ja sain tutkia itseäni Herran edessä nöyrytyen Hänen väkevän kätensä alla. Herra on ihmeellinen armossaan, kun Hän osoittaa meille meissä olevat synnit ja antaa armonsa tehdä niistä parannusta. Ja parannuksen tekeminen ei ole aina helppoa, mutta sitten kun on siihen nöyrytynyt, niin se tuottaa suuren ilon ja vapauden. 2 Kor 7:10 *”Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman.”*

Ja tässä yhteydessä on hyvä muistaa ja muistuttaa siitä, että kuinka meidän tulee tehdä parannusta.

Niin moni meistä on tullut loukatuksi tavalla tai toisella matkamme varrella. Oli meissä sitten aihetta siihen ollut itsellämme tai ei , sillä ei ole merkitystä. Vain sillä on merkitystä Jumalan edessä, että me nöyryymme tekemään parannusta. Antamaan anteeksi kaikki kaikille ja pyytämään anteeksi kaikkea kaikilta. Sanoisin vielä, että ”maksoi mitä maksoi”, sillä kysymys on iankaikkisuusasioista !

Erityisen voimakkaasti viime päivien aikana puhutteli tämä asia, että me emme ehkä osaa tehdä parannusta oikealla tavalla ja siksi se jää monesti ”puolitiehen”.

Monta kertaa olet varmasti sinäkin tehnyt parannusta Jumalan kasvojen edessä rukouksessa itkien ja pyytäen sekä antaen anteeksi kaikille. Mutta silti et ole saanut kokea vapautusta ja todellista syvää rauhaa sydämessäsi. Mikä siis on mennyt pieleen ? Eikö Jumala ole kuullut sinua ? Varmasti Hän on kuullut, koska olet tullut katuen Hänen eteensä. Mutta silti jotain vielä on puuttunut.

Haminan matkalla minua suuresti mietitytti, että miksi osittain samalle kuulijakunnalle minun tuli puhua kolmena iltana peräkkäin tästä anteeksiantamuksen aiheesta. Kolmanteen iltaan valmistuessani, minulle alkoi tulla enemmän ymmärrystä, mitä Herramme kenties haluaa minun vielä sanovan.

5. Moos 29 luvun 18 ja 19 jakeissa on tällainen kohta: *”älkөөn teidän keskuudessanne olko juurta, josta kasvaa koiruohoa ja marunaa, niin että se, joka kuulee tämän valan sanat, siunaisi itseensä sydämessään sanoen: 'Minun käy hyvin, vaikka vaellankin sydämeni paatumuksessa'.”*

Ja tämä kohta alkoi minua puhuttelemaan. Ja vielä toinen kohta nousi eteeni, joka sanoo Hepr 12:15 : *”ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, ”ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä”, ja monet sen kautta tule saastutetuiksi, ”.*

Näiden kautta Herra avasi minun ymmärtämään, että Hän osoittaa kuinka monilla on sydämessä katkeruutta ja anteeksiantamattomuutta, koska on kokenut tullessaan loukatuksi eivätkä ole saaneet tulla osalliseksi Jumalan armosta tai eivät ole sitä voineet osoittaa niille, jotka ovat heitä loukanneet.

Mitä tarkoitan tällä ?

Tarkoitan sitä, että jos joku on tullut syvästi loukatuksi, niin se on voinut jättää niin syvän haavan sieluun, että sitä on ollut mahdotonta antaa sydäimestään anteeksi niille henkilöille, jotka tämän ovat tehneet. Ehkä on pystynyt antamaan anteeksi Jumalan edessä, mutta ei henkilökohtaisesti kohtaamaan loukkauksen tehnyttä henkilöä.

Ja monesti loukattu ihminen on saattanut olla syyttä loukattu ja kokee sen vuoksi vielä suurempaa vääryyttä asiassa eikä edes näe, että hänellä olisi mitään velvollisuutta antaa anteeksi. Ehkä silloin, jos tämä toinen osapuoli tulisi ja haluaisi pyytää anteeksi, mutta ei muuten.

Tämä kaikki on niin inhimillistä ja ymmärrettävää, kun ajattelemme sitä itse kukin omalla ymmärryksellämme ja tunteillamme. Mutta mitä sanoo Jumalan Sana tästä asiasta.

Matt 5:23-25 *”Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi. Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolesi vetäisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen.”*

Tässä kohdassa puhutaan siitä, että jos muistat, että jollakin on jotakin sinua vastaan, niin sinun tulee mennä sopimaan hänen kanssaan. Ja silloinhan jollakin on ollut jotakin sinua vastaan, jos sinä olet tullut loukatuksi, eikö totta ? Katsotaanpa vielä toisia kohtia samasta asiasta.

Jeesus opetti opetuslapsillensa Isä meidän rukouksen, jossa sanotaan Matt 6:12 *” ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme;”* ja tässä velka tarkoittaa syntejä.

Ja tämän jälkeen Jeesus jatkaa vielä Matt 6:14-15 ” *Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi; mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.*”
(Katso myös Matt 18:21-35)

Ajattele ! Jos sinä tai minä emme anna anteeksi kaikille niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet, niin ei Kaikkivaltias Isä anna myöskään anteeksi meidän syntejämme !

Voimmeko siis elää tietoisessa katkeruudessa ja anteeksiantamattomuudessa ?

Ja mitä se tarkoittaa, että jos me emme anna kaikille anteeksi ja siten Jumalakaan ei anna meille anteeksi meidän syntejämme ?

Kysyn sinulta, että pääseekö syntiset Taivaaseen ? Miten luet Raamattuasi ?

Siksi on todella vakavasta asiasta kysymys rakas lukija. Sinun ja minun sielun kohtalosta on kysymys – iankaikkisesta kohtalosta. Jatkammeko vielä tahallisesa katkeruudessa ja anteeksiantamattomuudessa elämistä vai nöyryymmekö ja menemme sopimaan kaikkien niiden kanssa, jotka ovat meitä loukanneet tai joita me olemme loukanneet ?

Pyydän sinua, että tutkit tätä asiaa Herran edessä rukouksessa. Pyydä, että Jeesus paljastaa sinulle, onko sinulla sydämessäsi vieläkin jotain katkeruutta tai anteeksiantamattomuutta jotain kohtaan. Ja jos on, niin että Hän paljastaisi keitä he ovat. Sillä Hän on enemmän kuin halukas sen tekemään.

Ja kun Herramme on sen sinulle paljastanut, niin tee kaikkiesi, että voit mennä hänen tai niiden luokse sopimaan asiat. Anna anteeksi ja pyydä anteeksi, niin saat vapautua katkeruuden juuresta eikä sydämessäsi kasva enää koiruohoa ja marunaa vaan Jeesuksen Kristuksen uhrikaritsan veri puhdistaa sinut kaikesta synnistä ja vääryydestä. Ja sinulla on pelastusvarmuus sydämessäsi, kun Herramme pian tulee hakemaan omiansa kotiin.

Jos et voi mennä niiden luokse, soita tai kirjoita heille. Jos he eivät ole enää elossa, niin silloin mene Herran palvelijan – sielunhoitajan - luokse lähimpään seurakuntaan tai sinne missä olet tottunut käymään ja ripittäydy hänelle. Kerro asiasi ja nimeltä mainitset ne henkilöt, joille olet katkera tai anteeksiantamaton, niin tämä palvelija julistaa sinulle synninpäästön. Mutta tämä vain, jos nämä ihmiset eivät ole elossa tai täysin mahdotonta on sinun saada heihin oikeasti yhteyttä.

Olkaamme aralla tunnolla Pyhän Jumalan edessä, kun tutkimme vaellustamme ja antakaamme Jumalan Sanan ja Pyhän Hengen valaista sydämemme osoittaen sieltä kaiken vääryyden, että voisimme siitä puhdistautua parannusta tehden, vielä kun on aikaa rakkaat lukijat.

”Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.”

Herra olkoon kanssasi ja auttakoon sinua vaelluksessasi, niinkuin minuakin. Tulkaamme turvallisella mielellä tänäänkin Hänen kasvojensa eteen tietäen, että Hän on armollinen ja pitkämielinen, laupias sekä rikas armossaan. Hän antaa anteeksi syntimme, kun mekin annamme anteeksi toisillemme !

Siunaavin terveisin: Juha Norolampi